

PÄIVÄ KUNINKAAN KANSSA

Muistiinmerkinnyt Oili Mäki

Pääsiäisviikolla 1987 Herra, tehtyään kolme ihmettä täällä kotimaassa, johdatti tämän muistiinmerkitsijän Jerusalemiin, kirsikkalehtoon. Päivä oli autuaan lämmin. Mettiset pörräsivät kukastossa, lukemattomat linnut kerääntyivät läheisiin puihin. Herra oli lähellä, hyvin lähellä. Kirsikan kukkien valkea vaahto oli uskomaton - Israelin Pyhän valkeus vielä ihmeellisempi. Sinä päivänä Herra antoi kirjan.

Kokonaisen vuoden sanoma poltti saajaansa. Uusi matka, uusi kokemus rukouksen ja paaston siunauksista. Kirjan teksti näki päivänvalon Vapahtajan kotijärven rannalla.

Kirjoittaja poikkesi kirsikkalehtoon, jossa Sana annettiin: suurin osa edellisenvuoden valkovahtoista oksista oli leikattu pois - eivät olleet kantaneet hedelmää.

Oletko niiden joukossa, jotka karsittiin pois vai niiden, jotka jäivät?

Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka suuren laupeutensa mukaan on uudestisyntyttänyt meidät elävään toivoon Jeesuksen Kristuksen kuolleista nousemisen kautta, turmeltumattomaan ja saastumattomaan ja katoamattomaan perintöön, joka taivaissa on säilytettynä teitä varten, jotka Jumalan voimasta uskon kautta varjellutte pelastukseen, joka on valmis ilmoitettavaksi viimeisenä aikana. 1. Piet. 1:3-5

Omistettu juutalaiselle emännälleni, Elenille, Kinneretin rannalla, Tiberiaassa

Äitienpäivänä 1988

Lapset, onko teillä syötävää?

- Ei ole.
- Laskekaa verkot oikealle puolelle, niin saatte!

Ja kun he palasivat, näkivät nuotion ja kaloja sen päällä.

- Tuokaa niitä kaloja, joita nyt saitte!

- Missä sinun kalasi?
- Minulla on vain tyhjät kädet, Kuningas.
- Oletko ottanut kurjia huoneeseesi?

Tai antanut omastasi?

Tai armahtanut erehtynyttä?

Tai sitonut särjettyjä sydämiä?

- Sinun tallessasi on taivaallinen kirjanpito. En ole selvillä siitä, olenko toiminut puhtaasti lähimmäisen rakkaudesta vai ansion vuoksi. Siksi kysyn sinulta, jolla on elämän ja kuoleman kirjat:

- Löytyykö tililtäni yhtään puhdasta tekoa, sanaa, ajatusta?
- Tule nuotiolle, tutkitaan. Tuo kokonaisuhrin minulle!

Haparoin muistiani: - *ruumiinne* eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi. Se on järjellinen jumalanpalvelus. Rm. 12:1

- elävinä kivinä - pyhäksi papistoksi uhraamaan hengellisiä uhreja, jotka Jeesuksen Kristuksen kautta ovat Jumalalle mieluisia. 1 Piet. 2:5

Uhratkaamme siis hänen (Jeesuksen) kautta Jumalalle joka aika kiitosuhria, se on: niiden huulten hedelmää, jotka hänen nimeään ylistävät. Jakakaa omastanne, sillä senkaltaisiin uhreihin Jumala mielistyy. Hebr. 13:15-16

- Jumalan tuli kirkastaa muistisi.
- Ylistetty olkoon sinun pyhä nimesi!

Kun olimme einehtineet, minun oli jano. Otit minua kädestä, talutit matalaan veteen, keskimmäiselle, sydämenmuotoiselle kivelle.

- Rakastatko minua?
- Olenko sinulle rakas?
- Rakastatko minua enemmän kuin nämä toiset?

Sieluni järkyttyi. Olin juuri kuollut nuotiolla tai luullut kuolleeni. Olin aterioinut Kuninkaan kanssa. Olin tunteettomassa, luonnollisessa tilassa. En edes ajatellut vanhurskautta tai pyhyttä. Olin kauan tutkiskellut Sanasta, mitä tarkoittaa: - olkaa täydelliset, niin kuin taivaallinen Isä täydellinen on. Ja olin ymmärtänyt, että olemme vanhurskaita, pyhiä ja täydellisiä Jeesuksen oman kokonaisuhrin kautta. Mutta nyt: - rakastatko?

- Vähemmän, vähemmän. Siitä kipu ja kaipaus. Tahtoisin enemmän, syvemmin, mutta olen niin vajaa, niin vajaa, enkä tohdi vedota sinun täyteytesesi.

Katsoit minuun koko hellyys silmissäsi, vaieten.

- Tule, opetan sinut rakastamaan.

Kuningas tarttui oikeaan käteeni, riisui katseellaan paula-anturat jaloistani. Olin paljain jaloin piikkikaktusten seassa. Niin oli hänkin.

JORDAN - KINNERETISTÄ KUOLLEESEEN MEREEN.

Kasteet

Tyttäreni, Jordanissa kastettiin ja kastetaan yhä. Minun Kirjassani syyrialainen sotapäällikkö, joka uskoi Elisan sanan, tuli parannetuksi, kun kastoi itsensä Jordanissa seitsemän kertaa. Sanaa ei oltu kytketty Damaskon virtoihin, vaan Jordaniin. Ja siksi sotapäällikkö puhdistui pitalista. Aikalaiseni, Johannes, Sakariaan poika huusi:

- Tehkää parannus, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle.

Ja hän kastoi suuria ja pieniä, rikkaita ja köyhiä, oppineita ja oppimattomia Jordanissa parannukseen synneistä, parannukseen kuolleista teoista, kääntymykseen ja uudenlaisen elämän alkuun.

Johannes sai Jumalalta sanan, että kenen kastetun päälle Pyhä Henki laskeutuu näkyvällä tavalla, on se viaton Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnit. Tämä sana tuli eläväksi silloin, kun Henki kyyhkysen muodossa laskeutui päälleni, taivaat aukenivat ja Isä puhui korvien kuulla: - Tämä on minun rakas poikani . . . Johannes myös todisti, että tämä ja vain tämä Karitsa kastaa Pyhällä Hengellä ja tulella.

Kun sait kasteen, et muista sitä, mutta silloin sait nimen ja tiedät, että olet kastettu lähetyskäsken mukaan Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen. Sinä sait kalliin aarteen, testamentin, joka oikeuttaa sinut valtakuntani perilliseksi. Mutta ajatteles, että olisit tuhlannut perintösi niin kuin tuhlaajapoika. Jos tuhlaajapoika ei olisi "mennyt itseensä" eli kääntynyt sikojen luota ja palannut isän kotiin kaikkensa menettäneenä, hänellä olisi ollut edessä lopullinen ero isästä ja kuolema vieraalla maalla. Isän rakkaus on sinulle merkinä siitä, että olet vapaaehtoisesti *kääntynyt* ja päättänyt palata. Olet nöyrytynyt ja tullut uudella tavalla perilliseksi ja näin hyötynyt kasteesta. Ilman tätä vapaaehtoista tekoasi ei kasteesta olisi sinulle ollut mitään hyötyä. Aivan kuin viljelysmaasta ei ole mitään hyötyä, jos sen päällä on kymmenen metriä lentohiekkaa.

Kasteen armoon viittaaminen on oikein silloin, kun Minun Sanani on uudesti synnyttänyt sinut, tehnyt sinut syntiseksi, mikä tarkoittaa, että kasteveteen kytketty Sana elää sinussa, perkaa sinussa asuvat kaikenlaiset TEE-SE-ITSE -menetelmät ja nostaa sinut, avuttoman, kadotetun lapsukaisen, jaloilleen ja suuntaa sinun silmäsi, mielesi ja koko olemuksesi Jumalan tapetun, mutta ylösnousseen Karitsan puoleen.

Jollei näin tapahdu, et hyödy kasteesta, et Karitsan antamasta uhrista puolestasi, etkä hänen ylösnousemisestaan. Etkä tule asetetuksi taivaallisiin yhdessä toisten pyhien kanssa, pyhien, jotka seuraavat Karitsaa, minne ikinä hän menee.

. . . Hän kastaa Pyhällä Hengellä . . .

- Opetuslapset olivat peloissaan lukittujen ovien takana 10 päivää taivaaseen nousemiseni jälkeen. He luottivat sanaani: älkää lähtekö Jerusalemissa, ennen kuin saatte voiman korkeudesta ei kauan tämän jälkeen. Ja kun Helluntai tuli, he saivat Pyhän Hengen tulisten kielien muodossa. He saivat uudet kielet, parantamisen ja riivaajien ulos ajamisen armolahjat, mutta ennen kaikkea VOIMAN korkeudesta, joten kaikki pelko ja ahdistus väistyi heistä. Ja näin sinäkin, tyttäreni, olet saanut evankeliumin. Ja samalla olet tullut kastetuksi Pyhällä Hengellä. Jos olet. Ja nyt selvitän sinulle hieman asiaa, sillä sekaannus on suuri. Teillä ei ole enää aikaa kipuilla tämän asian kanssa. Ettekä saa enää johtaa harhaan itseänne ettekä toisia. Tai oikeastaan pitäisi sanoa:

- Älkää tuudittako itseänne väärään rauhaan. Minun Kirjassani on tarkoin kerrottu, milloin opetuslapseni valmistuivat palvelemisen tehtävään. Muistakaa, ettei Jumalan valtakunta ole sanoissa, vaan voimassa. Ja aika on pian täysi . . .

- Alussa oli Sana ja Sana oli Jumalan tykönä ja Sana oli Jumala. Ellei näin olisi ollut ja olisi, sinulla ei olisi myöskään minun Kirjastani mitään hyötyä. Siksi minun Kirjani halveksijat ja väärentäjät ovat jo synteihinsä kuolleet enemmän kuin ne, jotka eivät ole Sanaan perehtyneet lainkaan. Sinä seurustelet ystäväsi kanssa. Jos et pitäisi heitä arvossa, vaan kaikkialla puhuisit ystävästäsi pahaa ja tuhoaisit salaa heidän omaisuuttaan ja mainettaan; mitä ystävyttä se olisi? Sinä olisit täynnä vaihetta silloin, kun tapaisit ystäväsi, eli - kaksimielinen mies, epävakainen kaikilla teillään. Tai kulkisit kaikkialla ja pitäisit suurta ääntä siitä, että olet jonkun ystävä (varsinkin menestyneiden ja rikkaiden), mutta kun näille "ystävälle" sitten sattuu jotakin, et sormeasi liikauttaisi auttaaksesi tai sitten, jos joku vetoaisi sinun puheisiisi, niin sanoisit, ettet tunne koko ihmistä, koska pelkää, että omalle hyvälle maineellesi tapahtuu epätoivottua.

Näin menetteli Pietari, näin tämän päivän monet opetuslapseni. Ja kaikki tämä siksi, ettei minun Kirjani ole rakas, ettette ole syöneet Sanaa. Ette voikaan sitä tehdä ILMAN PYHÄÄ HENKEÄ. Te suoritate erilaisia kursseja minun Sanastani oman HYÖTYNNE vuoksi, mutta te ette pelkää ja rakasta minua niin, että eläisitte minun Sanaani, joka ON teidän jalkojenne lamppu ja valkeus tiellänne. Te haparoitte kuin sokeat, sillä teiltä puuttuu valo. Ja jokainen tuulenpuuska saa teidät värisemään. Jokainen vihollisen hyökkäys saa teidät pelon valtaan, sillä ette tunne Sanaani, ettekä siihen kätkeytyä voimaa. Se on: ette ole uudestisyntyneet vedestä ja Hengestä.

Keskusteluni Israelin uskonnollisen johtajan ja lain opettajan kanssa on selkeä kertomus siitä, mitä uudestisyntyminen on. Nikodeemus hämmästyi kovin, sillä hän oli kelvokas. Saulus Tarsolainen oli erinomaisen lahjakas Gamalielin oppilas ja lain kiivailija, fariseus. Mutta rakkaani: Tämän päivän eli uuden Liiton kansa on pahempaa kiivaudessaan kuin fariseukset, joita vastaan minulla oli ainainen sota, sillä he olivat mieltyneet omatekoiseen vanhurskauteen, vaikka TOORA, kirjoitukset ja profeetat kertoivat minun Hengestäni ja minusta enemmän kuin mistään muusta. TALMUD ei ole minun Kirjani. Teidän oppilaitostenne selityskirjat eivät ole minun Kirjani. Kaikissa niissä on ohjeena järjen päätelmät; minun Kirjassani tulee joka sivulla vastaan Pyhän Hengen ilmoitus.

Kerran Jaakobin lähteellä halusin levähtää, sillä päivä oli polttava. Nainen, nimetön ja syrjitty, valitsi tuon hetken askareisiinsa, vaikka muut kylän naiset pitivät siestaa. Olisi luullut, että tuo kylän sylkykuppi olisi ollut niin kiinni synnissä ja vesiastiassa, ettei valikoidun juutalaisen kohtaaminen olisi herättänyt muuta kuin keimailun halun. Mutta ei: tuskin olin avannut keskustelun, kun huomasin, että nainen etsi elävää Jumalaa kiihkeämmin kuin yksikään fariseus. Nainen oli selvillä kaikista kirjoituksista. Ja näin hänestä tuli ensimmäinen samarialaisten lähetyssaarnaaja. Myös Magdalan Maria, hyödytön ja paljon pilkattu, tuli hyödylliseksi sen jälkeen, kun hänestä ajoin ulos seitsemän riivaajaa. Vaikka Maria olisi koko vaellukseni ajan kiinteästi seurannut opetustani, hänestä ei olisi tullut Sanassa eläjää, sillä toinen voima olisi estänyt sen. Mutta puhdistumisensa jälkeen hän sai armon kohdata minut ensiksi ylösnousemiseni jälkeen.

. . . *Saitteko Pyhän Hengen silloin, kun tulitte uskoon? Niin he sanoivat hänelle: - Emme ole edes kuolleet, että Pyhää Henkeä on olemassakaan.*

Ja hän (Paavali) sanoi: - Millä kasteella te sitten olette kastetut? He vastasivat: - Johanneksen kasteella.

Niin Paavali sanoi: - Johannes kastoi parannuksen kasteella, kehoittaen kansaa uskomaan häneen, joka oli tuleva hänen jälkeensä, se on, Jeesukseen.

Sen kuultuaan he ottivat kasteen Herran Jeesuksen nimeen.

Ja kun Paavali pani kätensä heidän päälleen, tuli heidän päällensä Pyhä Henki, ja he puhuivat kielillä ja ennustivat. Apt. 19:2- 6.

Minun Kirjassani löydätte sekä lapsikasteen että aikuiskasteen. Miksi riitelette? Myös minun Kirjani sanoo, että jokainen tulee minun tyköni yksitellen, ei kirkkokohtaisesti, ei tunnustuskohtaisesti, mutta kukaan, joka ei synny uudesti vedestä ja Pyhästä Hengestä, ei näe Jumalan valtakuntaa. Minun Kirjassani on jokaiselle ohjeet. Jokaisen ihmisen reitin olen valmistanut henkilökohtaisesti. Kahta samanlaista vaelluskaistaa ei ole.

Te, rakkaani, olette kulkemassa pelastuksen ohi siksi, että vartioitte toistenne opin puhtautta, mutta unohdatte oman viinitarhanne, se on, oman vaelluksenne vartioimisen. Jokaisella on tarpeeksi vaikea tai helppo tie vaeltaa. Kunnioittakaa toisianne siten, että etsitte minua ja minun vanhurskauttani, niin te saatte olla minun kirjeeni ja tuoksuni niin, että heikommat ja horjuvammat ojentautuvat tuoksunne mukaan.

Olen asettanut myös vartijoita, kehoittajia ja nuhtelijoita, mutta siihen tehtävään ei kelpaa ylpeä eikä omavanhurskas. Kyselkää voimaani, sillä vain minun voimassani voitte nuhdella harhautuneita.

... ja tulella ...

Minun Kirjassani on lukuisia tulikasteita. Toiset kasteet ovat minun nimeni kirkastamiseksi ja toiset minun ikuisen viholliseni omat kasteet. Jotta minun väkevyyteni voima hallitsisi teitä, teidän on ensin irroitettava itsestänne vihollisen tulikasteet: kateus, viha, kielen tuli, katkeruus, anteeksiantamattomuus, ahneus.

Minun tuleni on kuin pesijän saippua, kuin kultasepän tuli. Mutta: - astukoot esiin ja auttakoot sinua taivaan mittaajat, tähtien tähystäjät, jotka kuu kuulta ilmoittavat, mitä sinulle tapahtuva on. Katso, he ovat kuin kuivat korret: tuli polttaa heidät; he eivät pelasta henkeään liekin vallasta. Jes. 47:13-14.

Minä kastan tulella omani. Silloin he puhdistuvat, pyhittyvät, kirkastuvat, vaikka ahjossa tai pätsissäolo on vaikeaa. Jälkeen päin he saavat ilolla ammentaa pelastuksen lähteestä. Mutta ne, jotka pitävät muita jumalia minun rinnallani, vaikka ne eivät mitään jumalia olekaan, ne poltetaan kuin lusteet, kuin ruumenet, kuin ohdakkeet. Myös tuomion tuli on peljättävä heille, jotka pelastuvat ikään kuin tulen läpi.

Rakkaani, minun tieni ei ole helppo, mutta se vie oman minän kuoleman kautta kanssani ylös nousemukseen. Minun vanhurskauteni ja täydellisyyteni varassa saat seurata minua Isäni valtakuntaan.

Tulikasteessa pannaan pois kaikki valhe, haureus, ahneus, vääräys, vilppi, kateus, katkeruus, parjaus. Ilman minun voimaani tuo kaikki on ihmiselle mahdotonta, mutta minulle mahdollista. Ja sinulle, joka niin riiput minussa kiinni, että olemme yhtä: sinä

minussa, minä sinussa, minä Isässä, Isä minussa, minä jokaisessa minuun uskovassa, niin kuin vain pää voi olla kiinni ruumiissa.

- Oi Kuninkaani, kuinka pyhät meidän tuleekaan olla!

- Te puhutte myös verikasteesta. Minä olen käynyt ristillä verikasteella. Ja jotkut minun todistajani, marttyyrit, ovat verellä kastetut. Kun minun kylkeni puhkaistiin, sydämestäni vuoti veri ja vesi. Veren kaste on kuoleman kaste ruumiissa, sillä lihan sielu on veressä, mutta te, minun seuraajani, olette kasteessa haudattuna minun kanssani kuolemaan, kuten aikaisemmin olen kertonut.

- Olenko tehnyt väärin kasteen pyhyttä kohtaan, kun lapsikasteen lisäksi olen upottanut itseni Jordaniin?

- Sinun ymmärryksesi on yhdistynyt minun Kirjani Sanaan. Niin kuin olet ymmärtänyt, niin sinut tuomitaan. Olet ymmärtänyt upottamisen välttämättömyyden minun Sanani mukaan - mutta Johannes kastoi . . . koska siinä oli paljon vettä . . . Ole siis turvallisella mielellä!

- Entä ne, jotka opettavat, että tulee kastaa vain Sinun nimeesi eikä kolmiyhteisen Jumalan nimeen?

- Isä minussa, minä isässä, Pyhä Henki ja Isä ja Poika - samanarvoiset ja toistensa sijaan . . . salaisuudessa yksi. Älkää tuostakaan tehkö kiistakysymystä, vaan valvokaa ja rukoilkaa, että pysyisitte totisessa viinipuussa ja ettei teitä karsittaisi siitä pois teidän pahan sydämenne tähden.

Jordan virtaa . . .

Kun olet tullut yli Jordanin, olet jo luvatussa maassa. Erämaa on takanasi.

Uppiniskaisuutesi on tuomittu pitkän korpivaelluksen aikana. Maran vettä et ole suostunut juomaan, siksi pitkä taival. Niskoittelusi ja vihoittelusi minua kohtaan antoi asumukseesi myrkkykäärmeitä, joiden puraisu oli kuolattava.

Sinä olet päästänyt myrkkykäärmeitä asuinsijoillesi, vaikka olet tullut yli Jordanin. Ja siitä ahdistus, siitä rauhattomuus. Nämä käärmeet ovat kaikilla hieman eri nimisiä, mutta yhteistä niille on turvaaminen omaan voimaan, oman minän korottaminen, itsekkyyys, itsesääli, kauna, viha ja muut kuolettavat käärmeen jäljet. Ja kun valvomattomuuttanne päästätte käärmeen pesimään majaanne, silloin tarvitsette moninkertaisen annoksen ylistystä, katumusta, ylennettyyn Jumalan Karitsaan katsomista. Jumala asuu kansansa kiitoksen keskellä. Ja kiitosta ja ylistystä käärme vihaa. Sitä seerumia teidän tulee sivellä joka soppeen koko sotavarustukset päällänne, sillä teillä ei ole taistelu lihaa eikä verta vastaan, vaan pahuuden henkivaltoja vastaan taivaan avaruuksissa. Se tarkoittaa, että teidän taistelunne on käärmettä vastaan. Ja Minä sallin myös tällaista koettelemusta nähdäkseni, kuka on teille rakas.

- Kuninkaani, nyt minä vapisen, sillä tuo on alue, jossa jään aina luokalle.

- Siksi olemmekin matkalla. Odota! Ennen kuin palaamme takaisin paikkaan, josta lähdimme, olet oppinut paljon, jos vain kuuntelet tarkkaavaisesti. Tyttäreni, katso, Jordan virtaa. Se ei ole pysähtynyt kuin kerran ja silloinkin vedet virtasivat vastakkaiseen suuntaan, Kuolleen meren suunnasta elävän veden alkulähteen suuntaan.

Tällä on suuri merkitys kehityksesi eräässä vaiheessa. Siitä puhun huomenna. Nyt opetan sinulle rukouksen tätä yötä varten:

Isä, Abba, joka kolmena olet yksi,

joka avaat ymmärryksen maailmankaikkeuden suuntaan
joka näytät luomakunnan todenperäisyyden,
joka pian asetat kohdalleen jokaisen luomakunnan osasen,
joka palvelee sinua siksi, että se myös palvelee siten itseään;
niin Abba, Isä, sinun tahdostasi minä olen,
sinun tahdostasi ja henkäyksestäsi minä hengitän,
sinun ja Pojan ja Henkesi kanssa.
Oi Kolminaisuus yhdessä,
ja yksi Kolminaisuudessa:
sinun omasi tahdon olla tulevana yönä.
Karkoita kaikki pimeyden vallat ympäriltäni,
perheeni ja kotini ympäriltä,
sillä minä tahdon samaa: poista näköpiiristäni
kaikki paha ja pimeys Jeesuksen Kristuksen,
luomakunnan alkajan ja täyttäjän nimessä.
Amen.

TIPPUKIVILUOLAT JA KUOLLUT MERI

Salaiset synnit ja paatumus

Älä pelkää, minä olen sinut nimeltäsi kutsunut. Vaikka menisimme Jordanin alitse, et vahingoitu, sillä minä kannatan, nostan ja pelastan. Ja vaikka vuoren uumeniin veisin - sieltäkin minä noudan sinut, jos olet kuuliainen Sanalleni.

Ymmärrätkö, yksi ainoa ehto?

- Ymmärrän, mutta hieman pelottaa.

- Se on luottamus pulaa. Siitä olen murheellinen. Jos minun Sanani olisivat todella sinun omaisuuttasi, osana sinua, niin muistaisit, kuinka Samuel tuli lupauksen mukaan, vaikka Saul oli jo ehtinyt tehdä synnin hätäilyllään ja näin tuli heitetyksi ulos. Tai että lisä tuli, vaikka Saara ja Abrahamkin olivat menettäneet kaiken toivon ja tehneet ratkaisun, mikä on pistävänä okaana tänäkin päivänä kansani lihassa: Ismael. Inhimillisesti oli mahdotonta kuoleutuneiden saada rakkauden lapsi, mutta Jumalalle, joka ei valhettele, mikään ei ole mahdotonta.

- Anna anteeksi epäuskoni; MINÄ USKON JA TUNNUSTAN, että SINÄ OLET ISRAELIN PYHÄ, HÄN JOKA ON, JOKA OLI JA JOKA TULEVA ON hallitsemaan tätä luomakunnan osaa vanhurskaudessa ja armossa. Minun syntini ovat ylen raskaat, pyyhi ne pois, muuten en voi turvallisesti pitää kädestäsi.

- Olet kastettu kuolemaan minun kanssani, niinkö?

- Näin olen pyytänyt.

- Olet siis myös ympärileikattu sydämeltäsi, niin kuin kansani on lihaa leikattu liiton merkiksi. Tässä yhtyvät Vanha ja Uusi Liitto. Juutalaiselle ei ympärileikkaus ole miksiäkään hyödyksi, vaikka he kiivailisivat paljonkin ympärileikkauksen liiton puolesta. Uuden Liiton kastetulla ei ole mitään kerskausta kasteen liitosta. Vasta sydämen ympärileikkaus merkitsee molemmissa tapauksissa liittoa kolmiyhteisen Jumalan kanssa. Minä olen

kahdeksanpäiväisenä ympärileikattu Israelin Jumalan säädöksen mukaan - sidottuna siis Jumalan Sanaan, mutta minä astuin Jordaniin uuden kasteen liiton merkiksi. Minut on kastettu siis Jumalan Sanan perusteella, sillä Johanneksella oli Sana Jumalalta. Lupauksensa mukaan Isäni lähetti samalla kertaa myös Pyhän Hengen, mitä hän ei ollut lähettänyt Jerusalemin temppeliin, missä maalliset vanhempani tekivät kaiken lain mukaan, uhrauksenkin. Ympärileikkaus kansani miespuolisille oli kasteen edelläkävijä ja kytkettynä *kuuliaisuuteen*.

- Oi Kuninkaani, näet, etten edes sinun seurassasi ole täysin vapaa.

Tahto olisi olla kokonaan sinussa, mutta synty riippuu minussa kiinni ja repii toisaanne. Vaikka tällä hetkellä olen täysin varma, että sinä olet ainoa turva ja toivo; jo seuraavassa kiusauksen vaiheessa alan pälyillä ympärilläni. Neuvoja opeta olemaan vahva sinussa!

- Lapseni, et usein huomaa, että toimintatapani on koetella juuri vahvoina hetkinäsi, jotta näkisit, ettei voimaa ole yksinäisessä vaeltajassa ilman minua. Ahdistuksen tullen sinä haluat pian pois ahdistuksesta, vaikka minä olen tarkoittanut sinun kasvavan ahdistuksessa, ei sen ulkopuolella. Eräässä Kirjani laulussa puhun tästä: - vitsani ja sauvani. Sinä kestät sauvan hyvin, koska tajuat sen minun sauvakseni, mutta kun vitsa tulee, sinulla on polttava tarve päästä pian pois vitsan ulottuvilta. Ja näin kasvusi hidastuu.

Näe, että ensin Sanani lupaa sinulle jotakin suurenmoista, ei rahaa, ei tavaraa, vaan armossa rikastumista. Sitten minä teen kokeen, pysytkö uskollisena lupauksen Sanalle, näyttipä miltä näytti.

Ja sinun tavallasi melkein jokainen parannuksen kasteen ja Pyhän Hengen kasteen saanut lankeaa napinaan, masennukseen, Syyttelyyn. Ja niin siunaus, joka oli kiusauksen toisessa päässä, jää saamatta. Minun täytyy sitten antaa uusi lupaus, koska minä olen armollinen, kenelle olen. Ymmärrä, tyttäreni, millaisen etuoikeuden ovat saaneet ne, jotka on nimeltä kutsuttu, sillä usko ei ole joka miehen. Ristiriitaa ei ole, sillä vaikka "kaikille, jotka ottivat ja ottavat minut vastaan, minä annan voiman tulla Jumalan lapseksi" lupaa kaikille, se merkitsee valinnan vapautta heille, joilla on vapaus joko ottaa vastaan tai ei. Tämä salaisuus on suuri, mutta väärä ymmärrys on siellä, missä sanotaan, että minä kuolin kaikkien puolesta. Tosin kuolin, mutta kaikki eivät tahdo luopua vapaaehtoisesti saatanaasta, joka on ihmisen vanginnut tahtoansa tekemään. Minä olen hiljainen ja nöyrä sydämeltäni, minä en pakota, vaan hiljaa kolkutan. Jos joku avaa, aterioin hänen kanssaan ja hän vapaaehtoisesti luovuttaa ruumiinsa, sielunsa, henkensä minun käyttööni, toisin sanoen sitoutuu minuun. Kolmatta mahdollisuutta ei ole. Valinta on ihmisen. Sinä olet valinnut minun seuraamisen, mutta - missä vika?

- En tiedä.

Tippukiviluolat

Varo kaiteita, varo portaita!

Vähitellen silmäsi tottuvat hämärään ja vähitellen täydelliseen pimeyteen. Katso, miten kauniita muodostelmia, pitkien vuosien aikana syntyneitä! Pisara tunnissa, pisara viikossa, pisara kuukaudessa - pieni kohouma kallion seinämässä vuodessa. Sadassa vuodessa pieni pilari. Tässä on sinun syntielämäsi koko kuva: ei vanhurskauden aurinkoa ympärilläsi, ei linnun laulua, ei kukan tuoksua, ei lapsen laulua tai pilven hattaraa taivaan laella. Vain kostean tunkkaista pimeyttä toisten samanlaisten seurassa, sillä luolassa näet paljon pitempiä ja lyhyempiä pilareita, toisia kaatuneina.

Kun tulemme maan pinnalle näet, ettei kukaan voi aavistaa, mitä tuolla luolassa, syöverissä tapahtuu.

Sinun salaiset syntisi ovat vain sinun tiedossasi, joskin niiden lemu ja loimu on toki tarkan silmän erotettavissa. Haluatko, että luettelen täällä luolassa muutamia pilareita nimeltään, niin ymmärrät, miten salaa ja hitaasti syntielämä valloittaa ihmisen, vaikka hän vielä vaeltaakin, ikään kuin ulkomuistista, minun seurassani. Hän jopa julistaa seurakunnalle minun Sanaani, vaikka siitä puuttuukin voima.

- Tuolla, tuo paksu ja kauniisti kirjailtu pylväs on nimeltään silmän herkku. Sitä on tässä ajassa niin monennäköisenä ja -muotoisena, että valitutkin eksyvät. Television sarjafilmit, urheilukilpailut, elokuvat, sirkukset ja muut teatterit, taidenäyttelyt, lihakaupan hyllyt ovat tällaisia.

- Kuninkaani, taidenäyttelyt?

- Kyllä. Jokainen asia tässä ajassa on kahdenlainen: joko vihollisen siemenestä tai Jumalan siemenestä peräisin. Vihollinen matkii kaikkea aitoa, kaikkialla. Ymmärrän, että sinuun sattuu. Ja ymmärrän, jos urheilijaan sattuu, mutta emme voi panna totuutta piiloon siksi, että se jotakuta loukkaa.

Jos sinä teet riettaita kuvia hyödyn ja sensaation tavoittelusta, sinä viettelet taiteen nimellä heitä, jotka ovat ymmärtäneet taiteen Jumalan antamaksi rikkaudeksi ihmiselle. Sinun vaikuttimesi ratkaisee, onko taiteesi täällä maan alla silmänherkkupylvään jatkeena, vai valkeudessa niiden katsottavana, jotka nähtyään minun tekoni sinussa ylistävät Isää, kaiken hyvän antajaa.

- Näetkö tuon muhkean, sanoin kuvaamattoman kauniin pylvään ja toisen sen viereen kaatuneen? Sen nimi on mammona.

- Miksi se on maan alla? Ihmisethän asuvat kauniissa taloissaan maan päällä, pukeutuvat ja syövät kaikkien nähden?

- Tyttäreni, kaikki asuvat jollakin tavalla. Kaikki pukeutuvat jollakin tavalla, kaikki syövät ja näkevät nälkää jollakin tavalla. Minun Isäni on antanut kaiken tämän ihmiselle iloksi ja kiitoksella nautittavaksi. Jumala antaa omilleen heidän nukkuessaankin. Mutta: joka kiitoksella nauttii Isäni antimista, hänellä on avoin käsi myös jakaa hyvyyttä eteenpäin. Eikä hänen aittansa koskaan tyhjene. Hän, jolla on, eikä taita leipäänsä isoavalle, menettää siunauksen ja on pian köyhempi kuin köyhät.

- Minä lisään nöyrän omaisuuden. Minä näen, onko lapsen sydän kiinnittynyt minuun vai siihen, mitä hänellä on. Minä näen salaisen synnin sisälle. Maailma näkee sen vasta sitten, kun se pyytää hätäänsä sellaiselta, jolla on liikaa.

Oikea paasto ei ole kieriä tuhassa ja pukeutua säkkiin, vaan kieltää itseltään paljon rikkauden näkeminen ja ojentaa nälkäisen käteen leipäpala. Rikkaudesta on se ilo, että näkee sen silmillään, ei muuta.

- Katsopa tuota mammonan kyljestä versovaa möykkyä! Sen nimi on ylensyöminen. Toiselta nimeltä se on epäjumalan palvonta. Sen jumalan nimi on vatsa.

- Tuolla punertava, hienolehdykkäinen pilari on nimeltään himo. Pylvään ympärillä on paljon samantyyppisiä pilareita, kuten haureus, irstaus, tupakka, huumeet. Ja eräs pilari, jota et mitenkään uskoisi kuuluvan tähän ryhmään on uskonnollisuus. Mietihän, mitä kaikkea "jumalanpalvelusta" olet elämässäsi kokenut! Kun muoto alkaa syrjäyttää

sisällyksen, on uskonnollisuus astunut uskon sijaan. Tästä pitäisi puhua paljon, mutta tämän verran mietittäväksi sinulle, joka kyselet masennuksesi ja ilottomuutesi syitä. Kysy itseltäsi, oletko kenties astunut sisälle tippukiviluolaan irti Jumalasta tietämättäsi, vai peräti matkustanut

Kuolleelle merelle.

Sillä Kuollut meri on paatumuksen meri: elävä vesi tosin virtaa Jordanista, tuo uudesti synnyttävä. Omaisuuskansani ei ylittänyt Kuollutta merta tullakseen luvattuun maahan, vaan Jordanin. Jordan pelästy, sillä se oli matkalla paatumuksen mereen:

- Mikä sinun on, Jordan, kun käännyt takaisin? Mikä sinun on, Jabbok, kun käännyt takaisin? Katso, samalla kun Jordan kääntyi, kääntyi myös Jabbok juoksussaan, joki, joka uudestisyntyi Jaakobin ja teki hänestä Israelin. Kun minun Kirjani puhuu Jaakobista, se merkitsee uskonnollista ihmistä ja kun Kirjani puhuu Israelista, silloin se puhuu niistä ihmisistä, jotka ovat luovuttaneet elämänsä minun käsiini, syntyneet vedestä ja hengestä. Jaakobista tuli profeetta vasta Jabbokin jälkeen. Ja kun ISRAELIN lapset lähtivät ylittämään Jordania, niin kaikki epäuskoiset kansassa olivat kuolleet erämaahan ja vain minun palvelijani ylittivät Jordanin.

- Tyttäreni, jos olisi niin, että kerran pelastunut on aina pelastunut, silloin Israelia ei olisi revitty luvatussa maassa useita kertoja. Tämä on vakava esimerkki tämän sukupolven uskoille. Sinullekin. Ja kun olemme Kuolleella merellä, muista, että olemme myös Sodomian alueella, syvällä, syvällä, maailman syvimmällä kohtaa. Ja vesi kannattaa sinua, synnin ja kadotuksen vesi!

Tämä kuoleman vesi on niin rakennettu, että et voi uida normaalilla tavalla: sinun on pysyttävä kiinni pohjassa. Jos lähdet uimaan, kellahtat selällesi kuin kuolleet kalat. Jos pelästyt ja nielaiset sitä vettä, kuolet fyysisestikin. Jos silmiisi räiskähtää tuota vettä, tulet sokeaksi.

Paatuneessa tilassa olet Kuollut meri: vaikka kuinka virvoittavia ja eläväksi tekeviä vesiä virtaa sinuun, sinä pysyt kuolleena. Mikään sinussa ei osoita elämää. Mikään elävä ei viihdy sinun lähelläsi. Kaikki tämä sen tähden, että et ole opetellut jakamaan. Jakamaan rakkauttasi, huolenpitoasi, taittamaan leipääsi isoavalle, avaamaan vääryyden siteitä, kurittamaan ruumistasi paastolla, mitkä kaikki olisivat minun ja sinun välisen rakkauden tuntomerkkejä.

- Auta, Kuningas, minä hukun!

En tahtoisi olla tällainen, mutta minun jäsenissäni on toinen laki, joka kiskoo pois sinun laistasi.

- Laki. Te olette väärin ymmärtäneet lain olemuksen. Jotkut kyllä kertovat ylimalkaisesti, että laki kasvattaa minuun, mutta he eivät ymmärrä, mitä se tarkoittaa.

Palvelijani Paavali puhui laista aivan oikein, mutta te olette ottaneet ja palotelleet kaikki kirjeet niin, ettei sieltä löydy yhtenäistä kuvaa koko lain ihanuudesta, vaan te toistelette lauseparia: - Vapauteen Kristus meidät vapautti ja - Kristus on lain loppu. Teillä on niin kiire unohtaa minun hyvä lakini, jota te ette kuitenkaan pysty täyttämään, että jätätte lauseen kesken. Minun taakkani, se on lakini, on sovelias, sillä jos te todella tahdotte seurata minua, teillä on vain kaksi tosi käskyä: rakastaa Jumalaa ja lähimmäistä. Kaikki muu laki ja profeetat sisältyvät näihin. Myöskin "vapaus minussa" ja "lain loppu".

Selvitetäänpä tuo lain loppu, koska useimmat vetoavat tuohon lauseen puolikkaaseen ja sillä perusteella hyljätään minun liiton kirjani, TOORA. Kaikki, jotka ilman lakia ovat syntiä tehneet, ne myös ilman lakia hukkuvat ja kaikki, jotka lain alaisina ovat syntiä tehneet, ne lain mukaan tuomitaan. Sillä eivät lain kuulijat ole vanhurskaita Jumalan edessä, vaan lain noudattajat vanhurskautetaan. Laki on pyhä ja käskysana pyhä, vanhurskas ja hyvä. Pakanat, jotka eivät tavoittele vanhurskautta, ovat saavuttaneet uskon vanhurskauden, mutta Israel tavoitteli vanhurskautta ikään kuin lain teoista, eikä uskonut minuun. Mutta minä taas olen lain täyttymys teidän puolestanne, jotka ette pysty lakia täyttämään. Siksi teille on annettu ikään kuin minun kädestäni uskon vanhurskaus minuun. Minä tulin nimenomaan täyttämään sen, mihin te ette kyenneet, mutta totisesti sanon uudelleen ja uudelleen: taivas ja maa katoavat, mutta pieninkään piirto laista ei katoa. Koko minun Kirjani on elämän ja autuuden Kirja, mutta te olette tulleet veltoiksi mieleltänne ja hitaiksi ymmärrykseltänne, niin että te tartutte puoleen lauseeseen ja hylkääte kilvoittelun, vanhurskauden ja minun armoni. Minä en tarjoa teille halpaa armoa. Vain teille, jotka olette minussa ja joissa minä olen ja tunnen nimeltä, ei ole kadotustuomiota. Muut menevät omaa tietään paatumuksen kautta kadotukseen. Mutta koska olen kärsinyt jokaisen luodun puolesta, tahtoisin, että nyt viimeisen pasuunan kohta soidessa heräisitte paatumuksestanne. Haluaisin, että Kuolleen meren vesi paranee ja alkaa elämä ja yltäkyläisyys minun kanssani. Sillä ilman minua te ette voi mitään. Tutkikaa minun Kirjassani palvelijani Paavalin opetukset sekä roomalaisille että hebrealaisille, sillä hän on saanut viisauden minulta. Ei hän puhu omiaan. Mutta minä varoitan teitä, lapsukaiset: te eksytte, jos ette tunne kirjoituksia ettekä minun voimaani. Siksi antakaa Sanan pestä teidät elävään uskoon!

- Ja sinä, tyttäreni, tule! Olet kauhuissasi ja levoton täällä Kuolleella merellä. Et ole varma, oletko elävä vai kuollut. Kuiskikoon vihollinen mitä tahansa korviisi, älä kuuntele! Niin sinulle kuin kaikille kilvoittelijoille sanon: valvokaa, sillä teidän vastustajanne käy tässä viime hetkessä kiukkuisempana kuin milloinkaan historian aikana. Tänä aikana minun opetuslapseni kärsivät suuria ahdistuksia, mutta siitä puhuin jo maan päällä ollessani. Olette sitä lähempänä minua, mitä suurempia ovat kärsimyksenne minun nimeni tähden. Nöyryyttäkää itseänne paastolla, sillä sellainen valmistaa teitä viimeisiin ahdistuksiin, jotka ovat oven edessä.

Teillä on minun Sanani minun Kirjassani.

Teillä on käytössänne minun nimeni, johon voitte aina vedota.

Teillä on minun vereni käytössänne ovienne pihtipieliin ja otsaanne.

Teillä on ylistys, sillä vihollinen pakenee ylistävästä perheestä. Teillä on vielä puhdastakin sananjulistusta. Jos joudutte kuulemaan epäpuhdasta, Pyhä Henki teidän oman henkenne kanssa todistaa toden todeksi ja valheen valheeksi. Mutta ilman Sanan lukua ette onnistu tässä. Teillä on todistus. Todistakaa minusta kaikkialla, missä liikutte.

Älkää peljätkö pilkkaa, jos olette minun seuraajiani. Älkää peljätkö sitä, että teitä sanotaan löysäpäisiksi. Maailman lapsia sanotaan vielä enemmän. Antaisitteko hengellisesti kuolleitten opastaa itseänne? Tehän elätte minussa ja minä teissä, kirkkauden toivo. Älkää mieltykö tämän maailman hetkellisiin rauhantarjouksiin. Te olette pysyvästi sodassa pimeyden henkivaltoja vastaan. Kunnes minä tulen.

Ikuinen Isä,
sinä olet kirjoittanut historiasi tähtiin,
puihin, lintuihin, matelijoihin ja istuttanut
hyvän Henkesi ihmiseen, kaltaiseksesi luotuun.

Sinä olet tehnyt työtä puolestamme sanoin
kuvaamattomalla hellyydellä ja huolella.
Sinun silmäteräsi,
rakastettu Poikasi hikoili verta minun tähteni.
Sinun aviovaimosi, Israel,
(ja minä sydämen ympärileikkauksen kautta)
harjoitti haureutta kaikkialla, missä liikkui (ja liikuin).
Ja sinä olet nähnyt kaiken:
syntieni pilarit, jotka ovat ylen monet.
Salainen synti on sinulle avattuna kuin
Israel, joka sätkytteli verissään, mutta jota
sinä armahdit ja otit hoivaasi.
Armahda nyt minua!
Armahda nyt koko Israelia, joka on otettu nimiisi!
Armahda Kuninkaani Jeesuksen nimessä!
Vaikka sydämeni vapisee pelosta, armahda!
Olet opettanut tällä matkaosuudella Jumalan
pelon. Ja siksi vapisen.
Katso, Kuninkaani!
Kätteni ovat vieläkin tyhjä, mutta minä
odotan, että käännät KASVOSI PUOLEENI
ja annat rauhan. Isän ja Pojan ja Pyhän
Hengen nimessä.
Amen.

DAVIDIN LÄHDE

Pyhyys, täydellisyys ja vanhurskaus

Kävelimme hiljaa tien viertä. Autot tupruttivat tomua silmillemme. Päivä paahtoi ja olimme paljain jaloin. Terävät Kuolleen meren mineraalikivet puhkoivat jalkapohjiamme. Olimme turtana. Hiljaisuuden katkaisi Kuningas:

- Jalkapohjasi ovat paatuneet, niinhän?

- Kyllä, mutta kuitenkin tunnen kipua jokaisella askelella.

- Tyttäreni, silloin on vielä toivoa. Kun sinun sydämesi paatuu, et pelkää enää Jumalaa.

Sinulle on silloin yhdentekevää, kuka sinua ohjaa. Kun opetuslapseni eivät päässeet selville, miten minä ruokin 5000 aikuista miestä, tuhansia naisia ja lapsia viidellä leivällä ja kahdella kalalla, silloin kysyin heiltä, olivatko heidän sydämensä paatuneet, koska he kyselivät toisiltaan epäoleellisia, kuten "kuka heistä mahtoi olla suurin", kuten että olivat unohtaneet ottaa leipää mukaan. Kun mieli on paatunut ja sydän kovettunut, silloin ihminen palaa reaalielämään eli siihen, minkä hän fyysisin silmin havaitsee ja fyysisin korvin kuulee, mutta Jumalan totuudet eivät saa heissä sijaa. Jos opetuslapseni olisivat jääneet tuohon sokeutensa ja paatumuksensa tilaan, teillä ei olisi hyvää sanomaa siitä, että olen maksanut kaikki teidän velkanne maailman alusta maailman loppuun.

Palvelijani Paavali puhui sanoja roomalaisille Hengessä, oikeita sanoja: - Kovuudellasi ja sydämesi katumattomuudella sinä kartutat päällesi vihaa . . . Jumalan vanhurskaan tuomion ilmestymisen päiväksi . . .

- Se, että olet peloissasi ja - kuten sanotaan - aralla tunnolla siitä, että olet ehkä paatunut ja jäänyt osattomaksi Jumalan kirkkaudesta kertoo, että omatuntosi vielä valvoo. Paatumuksesta voi tehdä parannuksen kääntymällä vastakkaiseen suuntaan mieleltään. Joudutte tekemään tällaista parannusta päivittäin. Ja se on Jumalan mielenmukaista murhetta. Olen valinnut sinut tänään kanssani, huomenna vaellan jo toisen murtuneen mielen kanssa. Minulla ei ole suosikkeja. Vaellan, kenen kanssa vaellan ja kuka on arvollinen - kulloinkin - ja siihen ei ole kenelläkään sanottavaa, sillä silloin armo ei olisikaan armo, vaan ikään kuin jonkinasteinen palkanmaksu. Armoni ovet ovat auki heille, jotka kyselevät minun teitäni. Epäuskoisten ja itseriittoisten kanssa ei voi jakaa; he vaeltavat omaa tietänsä. Aikansa.

Kun Kuninkaani puhui siinä päivän paahteessa, pölypilvien ja pakokaasujen seassa, minä äkkiä tajusin: - Kuninkaani vaelsi tätä vaivalloista taivalta minun tähteni.

Ja minun sydämeni liikahti häneen päin . . .

Sellainen rakkaus - minun tähteni!

Pääni painui, silmäni hämärtyivät kyynelistä. Taivalsin, ja äkkiä tuntui siltä, etteivät jalkapohjani olleetkaan enää niin paatuneet kuin Kuolleelta mereltä lähdetessä.

Lentokone särki juuri äänivallin. Linnut pyrähtivät kirkuen lentoon. Kuninkaanikin oli hiljaa. Näin, että hän itki. Ymmärsin, että hänen rakkautensa oli niin ääretön, ettei se mahtunut tälle vuoritielle, ei pilviin, ei maan ääriin, ei taivasten taivaisiin. Sillä valitessaan nöyryyden Hän valitsi ihmisen tien. Koska rakasti! Lisäksi ymmärsin, että Jumala, Kaikkivaltias, on kiinnostunut mahdollisuuksista, kuten vaeltaa tomusta tekemänsä nukan kanssa pölyistä tietä, nukan, jolle Hän on luonut mielen, kielen, ymmärryksen ja verenkierron. Nukan, jonka sieraimiin Hän on puhaltanut oman Henkensä, jotta kerran jokaisesta tällaisesta luomuksesta tulisi osanen hänen vartaloaan. Pään osan Hän on varannut itselleen. Mikä ihme ja salaisuus! Nipistelin itseäni käsivarresta ja hiljaa kuiskasin:

- Älä sinä luule ymmärrystäsi kovin suureksi, sillä sinun ymmärrystäsi ohjaa hän, joka kulkee vierelläsi. Sinä joko luotat Kuninkaaseen, tai et luota. Kolmatta vaihtoehtoa ei ole. Tuo vajavainen ajatus laukaisi jännitystä siitä, miten voin kulkea omana itsenäni ja kuitenkin Kuninkaan asialla. Millä asialla?

Kysymys lämähti aivoihini kuin odottamaton salama. Niin, todella:

- Miksi olen täällä, kaukana syntymäsihoilta, kaukana omaisista, kaukana maallisesta identiteetistä? Miksi en lepäile, kuten useimmat? Miksi en nauti auringosta hotellin uima-altaan reunalla? Miksi? Miksi? Kuninkaani puuttui ajatuksiini:

- Aiotko sinäkin mennä pois, vaikka olen noutanut sinut kotoasi asti tälle retkelle?

- En, Kuninkaani - Sinulla on iankaikkisen elämän Sanat. Ja koko minun elämäni on suunnattu iankaikkiseen elämään, en tahdo lopettaa kesken. Helppoa tämä ei kylläkään ole.

- Helpolle tiellekö luulit lähteneesi? Etkö seuraamaan minua Golgatalle ja aina Isän oikealle puolelle asti, taivaallisiin.

- ?!

Käännyimme vasemmalle, pienelle polulle.

Tunsin polun ennestään, sillä olin kerran viettänyt siellä, lähteellä, kokonaisen päivän kuunnellen lintuja ja puroa. Palmut kahisivat tuulella, saraheinät ja kinsteripensaat olivat täynnä minulle tuntemattomia lintuja. Näin, että ne kaikki tervehtivät Kuningasta kuin rakasta ystävää, korkeata vierasta. Tuolla sodomanomenapuu tarjosi runsasta satoaan ohikulkeville, mutta kukaan ei ollut kiinnostunut ulkokuoresta ilman sisältöä.

Polku kulki vaarallisen näköisesti vuoren seinämää. Louhikot tarjosivat varjoaan. Pöly ja terävät kivet olivat poissa. Hiki kuivui kasvoillemme. Kuningas kohotti viittansa liepeet

totuudenvyönsä alle, ja näin kulku helpottui. Minulla ei ollut paljon kantamusta, mutta senkin Kuningas pyysi ja otti olalleen, pienen pussin.

Äkkiä tajusin, että rakastunut pariskunta käyttäytyy noin: poika kantaa rakastettunsa pienetkin taakat, jotta kaikin tavoin helpottaisi matkaa. Entä minä? Mitä minun tuli tehdä osoittaakseni, että sydämeni on liikahtanut? Näytti siltä, että Kuningaani ei odottanut minulta muuta kuin että olen siinä, tyytyväisenä ja onnellisena hänen vierellään. Sillä hänellä oli rakkaus, jota hän tahtoi kaataa minuun, tyhjään astiaan. Mutta minä tunsin syyllisyyttä:

- Eihän tämä vaellus voi olla näin helppoa, vain onnellinen ja tyytyväinen kumppaninsa seurasta.

Hän, ajatusten lukija, kääntyi minuun päin ja melkein kuiskasi:

- Tehty iloitkoon tekijästään!
- Oi Kuningaani, ilokin minulta on kadonnut!
- Ole hiljaa ja odota aikaasi! Sekin asia selviää aikanaan.

Tulimme matalalle tasanteelle. Ympärillämme kohosivat vuoret. Tamaanit kurkistelivat koloistaan, sepelkyyhkyt notkistivat kaulansa ja kuikersivat kauneimman sävelmänsä. Kotka kaarsi korkealla taivaan laella ja teki sitten hienon liidon. Kohdallamme se ikään kuin notkisti päänsä ja iski siivillään ilmaa kolmesti. Ja äkkiä tuntui, kuin kaikki luodut, jotka tienoolla olivat, paukuttivat käsiään; kaislatkin ja sammalet pörhistelivät lehdyköitään. Kuningas tervehti oikealla kädellään lempeästi vilkuttaen. Puro, joka solisi korkealta vuorelta useina haaroina sammalpeitteisen kallion kuvetta, pysähtyi äkkiä! Kuin Jordan juoksussaan, ajattelin. Ei pisaraakaan vettä tullut alas. Ja sitten se äkkiä ryöpsähti kuin padot olisivat auenneet! Vesi kimalteli kaikissa sateenkaaren väreissä. Elävä vesi, josta Daavid runoili: - Virvoittavien vetten tykö hän minut johdattaa . . .

- Istu tuohon kivelle ja anna jalkojesi virvoittua viileässä vedessä!
- Hän huolehtii ensin minun hyvinvoinnistani, ajattelin. Ja minun sydämeni liikahti jälleen häneen päin.
- Minä olen luonasi kuin se, joka palvelee, jotta oppisit.

Ymmärsin, etten voi ajatella mitään, mihin hän ei heti vastaisi.

Pyhyys.

Olen kehoittanut teitä olemaan pyhät, niin kuin taivaallinen Isä on täydellinen ja pyhä. Minäpä kerron tässä Daavidin lähteellä, kuinka Daavidista tuli pyhä:

Minun Kirjani kertoo Daavidista, kun hän oli nuorukainen ja kun minä lähetin Samuelin voitelemaan hänet Israelin kuninkaaksi. Miksi valitsin pienikokoisen lammaspaimenen, vaikka hänen seitsemän veljeään olivat kaikki mittavia, komeita miehiä. Isä lisaikin luuli Samuelia vanhuudenheikoksi, sillä Samuel ei ollut näihin valiomiehiin tyytyväinen. Isäkin suhtautui halveksivasti Daavidiin: hänhän on vasta poikanen, lammasten perässä juoksija. Hänestäkö kuningas. Voi, kuinka usein ihminen katsoo ulkokuoreen! Jumala näkee sydämen. Minä olin kuunnellut Daavidin soittoa metsässä. Olin kuunnellut hänen huokailunsa etsiessään elävää Jumalaa. Olin nähnyt hänen rohkeutensa vaaran tullen. Olin tarkkaillut hänen yöllisiä mietteitään, kun hän tutkisteli valtasuuruuttani. Vaikka hän ei ollut oppia saanut profeetoilta tai kirjanoppineilta, hänellä oli minun Henkeni todistus:

- Kun minä katselen sinun taivastasi,
sinun sormiesi tekoa,
kuuta ja tähtiä, jotka sinä olet luonut,
niin mikä on ihminen,
että sinä häntä muistat,
tai ihmislapsi,
että pidät hänestä huolen?
Ja kuitenkin sinä teit hänestä lähes jumal'olennon,
sinä seppelöitsit hänet kunnialla ja kirkkaudella;
panit hänet hallitsemaan kättesi tekoja,
asetit kaikki hänen jalkainsa alle:
lampaat ja karjan, ne kaikki,
niin myös metsän eläimet,
taivaan linnut ja meren kalat
ja kaiken, mikä meren polkuja kulkee.
Herra, meidän Herramme,
kuinka korkea onkaan sinun nimesi kaikessa maassa!

Minä valitsin hänet, minä kutsuin hänet, koska näin hänen sydämensä laadun.

Daavid ei ollut tavallisen juutalaisen näköinen, ja ehkä siksi hänen veljensä vihasivat häntä ja isänsä aliarvioi hänet. Palvelijallani Daavidilla oli punertava kultatukka, loistavat silmät ja rusoposket. Hän oli ahkera, mutta veljet koettivat kaikessa päästä vähällä vaivalla. Laiskuutta minä vihaan. Jos Daavidin veljet olisivat olleet ahkeria, heille ei olisi jäänyt aikaa veljensä kadehtimiseen. Eräänä paimenyönään, jolloin leijona yritti kaataa lisain lammaskatraan, Daavid repäisi leijonan leukapielet irti toisistaan paljain käsin. Myöhemmin yöllä hän runoili:

- Osoita minulle tie, jota minun tulee käydä, sillä sinun tykösi minä ylennän sieluni. Pelasta minut vihollisistani, Herra. Sinun tykösi minä pyrin suojaan.

Daavid osoitti pyhyyttä siinä, että hän tunsu Jumalan todellisen luonnon, hänen, joka nostaa, joka kantaa, joka pelastaa. Daavid alkoi palvoa ja ylistää Jumalaa siitä alkaen, kun hän oli tuonut liitonarkin telttapyhäkköön. Daavid tunsu Jumalan valtatie, joka johtaa temppeleihin. Ja siksi Isäni teki valan Daavidin kanssa:

- Jos vaellat minun teitäni ja olet nuhteeton, niin aina on mies suvustasi istuva sinun valtaistuimellasi, iankaikkisesti . . . Daavid oli armahtavainen säästäessään vihollisensa Saulin hengen, vaikka sai paeta Saulia lähes kymmenen vuotta. Daavidin luonne tuli esiin siinä, että hän ei kajonnut voideltuun, vaan rakasti häntä loppuun asti. (Kuninkaani huokaisi syvääni)

- Minun kansani, minun valittuni, sen sijaan ristiinnaulitsee päivittäin Kuninkaansa, nyt kohta kaksi tuhatta vuotta.

Ymmärsin hävetä, mutta luonnollinen minä pyrki vaihtamaan aihetta:

- Eikö Daavid milloinkaan tehnyt syntiä ja pahoittanut mieltäsi?

- Kyllä, mutta hän sekä katui että sai rangaistuksensa. Sen tapahtuman jälkeen hän erottautui kokonaan minulle ja alati etsi kasvojani. Ne hän löysi lähimmäisissään. Ja oli heille laupias.

Arvasin Kuninkaan tarkoittavan Batseban tapausta ja pojan kuolemaa. Jälleen ajatukseni poimittiin talteen:

- Daavidin alkuperäinen rikos oli hänen mukavuudenhalunsa, laiskuus. Hänen olisi pitänyt lähteä sotimaan minun sotaani, mutta ruhtinaitten kehoituksesta hän jäi linnaansa, eikä kysynyt minulta. Lähes jokainen synti syntyy ja kehittyy ristiriitatilanteesta: Daavidin tapaus on tyyppiesimerkki. Toimettomuus tarttui silmään. Silmä etsi kiinnekohtaa ja seurauksena oli sarja karkeitä syntejä. Mutta missä synti on suureksi tullut, siellä armo tulee ylenpalttiseksi - Daavidia ei jätetty yksin tuskansa kanssa, vaan hän sai lupauksen uusista rakkauden hedelmistä. Näet Uuden Liiton kirjoituksista, että sekä Salomo että Naatan, jotka syntyivät Daavidille ja Batseballe, tulivat lihan puolesta molempien vanhempieni esisiksi.

- Ja vielä eräs asia, ellet ole huomannut: jokainen tapahtuma minun Kirjassani merkitsee jotakin muutakin. Siksi lapset, jotka rakastavat minun Sanaani, tulevat viisaammiksi ja rikkaammiksi, sillä Sana ravitsee, Sana avartaa, Sana virvoittaa. Absalomien kapina ja vallananastusyritys kertoo kaukaisesta tapahtumasta ennen Kirjaani. Daavidin voittelu koko Israelin kuninkaaksi kertoo sen, ettei ole "juutalaista, ei kreikkalaista", eli että pakanoista koottu Jumalan kansa yhdistyy juutalaiseen uskovaan kansaan yhteisen Kuninkaan, Israelin Pyhän hallitusvaltaan minun toisessa adventissani pian, hyvin pian. Daavidin takaisin tuominen Jerusalemiin kertoo tästä pian tulevasta tapahtumasta.

Näen, että haluat kysyä, kuinka tämän päivän uskovat voivat olla pyhiä. (Kyllä, olin kysymäisilläni).

Avaapa palvelijani Paavalin epistola roomalaisille luvusta kuusi:

- Minä puhun ihmisten tavalla teidän lihanne heikkouden tähden. Sillä niin kuin te ennen annoitte jäsenenne saastaisuuden ja laittomuuden palvelijoiksi laittomuuteen, niin antakaa nyt jäsenenne vanhurskauden palvelijoiksi pyhitykseen. Sillä kun olitte synnin palvelijoita, niin te olitte vapaat vanhurskaudesta. Minkä hedelmän te siitä saitte? Sen, jota te nyt häpeätte. Sillä sen loppu on kuolema. Mutta nyt, kun olette synnistä vapautetut ja Jumalan palvelijoiksi tulleet, on teidän hedelmänne pyhitys, ja sen loppu on iankaikkinen elämä. Sillä synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme. -

Ajattelin, että tuo kuulostaa helpolta - antaa jäsenensä – mutta elävässä elämässä tuo on taistelua verille asti. Kuninkaani puuttui jälleen asiaan:

- Omaisuuskansalleni taas palvelijani Paavali antoi tällaisen opetuksen:

- Poikani, älä pidä halpana
Herran kuritusta,
äläkä menetä toivoasi,
kun hän sinua nuhtelee;
sillä jota Herra rakastaa,
sitä hän kurittaa;
ja hän ruoskii jokaista lasta,
jonka hän ottaa huomaansa.

Kurituksenne te kärsitte; Jumala kohtelee teitä niin kuin lapsia. Sillä mikä on se lapsi, jota isä ei kurita? Mutta jos te olette ilman kuritusta, josta kaikki ovat osallisiksi tulleet, silloinhan te olette äpäriä, ettekä lapsia. Ja vielä: meillä oli ruumiilliset isämme kurittajina, ja heitä me kavahdimme; emmekö paljoa ennemmin olisi alamaiset henkien Isälle, että eläisimme? Sillä nuo kurittivat meitä vain muutamia päiviä varten, oman ymmärryksensä mukaan, mutta tämä kurittaa meitä tosi parhaaksemme, että **ME PÄÄSISIMME OSALLISIKSI HÄNEN PYHYDESTÄÄN**: Mikään kuritus tosin sillä kertaa ei näytä olevan iloksi, vaan murheeksi, mutta jälkeinpäin se antaa vanhurskauden rauhanhedelmän niille,

jotka sen kautta ovat harjoitetut . . . Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja pyhitykseen, sillä ilman sitä ei kukaan ole näkevä Herraa; ja pitäkää huoli siitä, ettei kukaan jää osattomaksi Jumalan armosta, ettei mikään katkeruuden juuri pääse kasvamaan ja tekemään häiriötä, ja monet sen kautta tule saastutetuksi. -

Pyhyiden kauneus ja vanhurskaus on siinä, että olemme kokonaan kuolleet omalle minälle ja vaellamme kokonaan Pyhässä Hengessä. Minä vihaan kompromisseja, järjen päätelmiä ja puolisydämisyttä. Sellaisesta ihmisestä ei iloitse ystävä eikä vihollinen.

Täydellisyys

Istuimme levollisina kumpikin omalla kivellämme. Kuuntelin Kuningasta sekä riemuissani, että kauhistuen: - kuinka pyhät meidän tuleekaan olla vaelluksessamme! Villivuohet olivat kerääntyneet riviin ylös kallion kielekkeelle ja nyökyttelivät somasti päitään kuin olisivat ymmärtäneet.

- ihmiselle se onkin mahdotonta, mutta ei Jumalalle. Siksi kertakaikkinen uhri annettiin, jotta lasteni kärsimykset jäisivät vähäisemmiksi. Pyhyys ja täydellisyys ynnä vanhurskaus ovat sisarukset, melkein identtiset. Teitä on kehoitettu: - olkaa pyhät, sillä minä olen pyhä. Mutta teille on myös sanottu: - olkaa täydelliset, niin kuin taivaallinen Isänne täydellinen on. Ja vielä: -

Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle v a n h u r s k a u d e k s i. P y h ä on yksin Jumala. Ihminen ei milloinkaan saavuta sellaista pyhyiden astetta, että hän kelpaisi Jumalalle, sillä pyhä on kokonaan puhdas. Taivaan tähdetkään eivät ole puhtaita, saati ihminen. T ä y d e l l i n e n on hän, joka ja johon kaikki on luotu. Ja olet, tyttäreni, ymmärtänyt, ettei minun kirjassani ole ristiriitoja. Ne sekaannukset selviävät, kun katsotte Kirjani ensi lehdistä viimeiselle lehdelle rukoillen ymmärrystä, sillä ilman Pyhää Henkeä jokaisen on mahdotonta ymmärtää Sanaa. Jos minä sanon:

- olkaa täydelliset, se tarkoittaa, että on mahdollista tulla täydelliseksi. Näin:

- murru hengessäsi päivittäin syntiesi tähden!

- kanna taakkaa lähimmäistesi sielun tilasta päivittäin, ei panetellen, vaan Hengessä ja totuudessa kantaen kasvojeni eteen.

- ole nöyrä, älä nöyristelevä. Nöyryyden koulu on harjaannuksen ja kasvatuksen koulu - lopputentti jää useille kuolinvuoteelle.

- ikävöi ja janoa vanhurskautta!

- ole armollinen sekä itseäsi että toisia kohtaan!

- ole puhdassydäminen, mikä tarkoittaa sitä, että puheesi ja ajatuksesi ovat niin, niin tahi ei, ei, sillä kyllä ja ei samassa yhteydessä on luopumisen alku, epäuskon alku ja noituuden synti, kuten Sanassani on kirjoitettu.

- ole viisas! Viisaus on eräs peitenimistäni. Sinua ei kehoiteta vähempään kuin kaltaisuuteeni. Miten se tapahtuu, kysyt. Siten, että koko olemuksesi kurkottaa minun puoleeni joka hetki. Mistään muualta et viisautta tavoita. Sanallisessa muodossa viisauden löydät - Kirjastani.

- Ole kärsivällinen!

- Ole rakkaudellinen!

(Siinä se taas oli!)

- Ole iloinen!

(oiva voi!)

- Ole laupias!

Lisäksi merkitse paperiisi: suola säilyttämään - valo loistamaan, totuutta vartioimaan ja sitä opettamaan.

Näen, että olet hämmentynyt. Ajattelet, ettei tuo luettelo ole oikea, sillä kukaan ihminen ei totuuden nimessä kykene kaikkeen tuohon, niin kuin ei täyttämään Vuorisaarnankaan kehoituksia.

Muistat, kun lähtiessäni sanoin niille kahdelletoista ja naisille, joiden lukumäärä vaihteli riippuen siitä, kuinka vaikeat perhesiteet heitä velvoittivat. Naisia oli kuitenkin koko ajan vaeltamassa kanssamme, vaikka maan tapa hyljeksi naista: - Kun Pyhä Henki tulee teihin, te saatte voiman. Ja Pyhä Henki opastaa teidät koko totuuteen. Ilman uudestisyntymää vedestä ja Hengestä, mistä jo olemme puhuneet, kukaan ei ole näkevä Jumalaa. Ei pyhyttä. Ei täydellisyyttä. Ja sana naisista, sillä murheekseni näen, ettei kaksituhatta vuotta ole merkinnyt ymmärryksen avartumista tähän suuntaan. Ensimmäisessä TOORArullassa on kerrottu, että Jumala loi ihmisen omaksi kuvaksensa - mieheksi ja naiseksi. Se tarkoittaa, että Luojassanne on kaksi olemuspuolta: nainen ja mies; kumpikin yksinään on vain puolikas Jumalan kuvaa. Ja olemusta. Isäni on nähnyt hyväksi kätkeä tämän asian, että Kirjassani salainen nimi EL-SHADDAI tarkoittaa Isä-Jumalaa, jolla naisen olemuspuolen merkiksi on rinnat, eli Kaikkiriittävä, Kaikkitäyttävä, kaikkialla läsnäoleva. Kätkeminen oli välttämätöntä, koska epäjumalanpalvelus korotti taivaallista kuningatarta jumaloitavaksi yksinään. Kuitenkin tuo palvonta riistäytyi irti katolisessa kirkossa ja näin neitsyt Maria sai taivaallisen kuningattaren paikan. Nyt, kun paluuseeni on niin vähän aikaa, olen siellä ja täällä raottanut tämän salaisuuden verhoa, ettei totuus tälläkään alueella jäisi pimentoon. Pyhä pyhittyköön edelleen. Saastainen saastukoon edelleen!

Vanhurskaus

Olin kuin mykkä kyyhkynen kaukaisessa maassa. Vesi solisi. Päivä paahtoi, mutta tuulen viri karkoitti liian kuumuuden. Ja minun sydämeni liikahti jälleen Kuninkaaseen päin. Ymmärsin, että Sana oli totta vielä niinkin, että jos sanomme rakastavamme Jumalaa, jota emme ole nähneet, mutta emme rakasta lähimmäistä, jota jatkuvasti näemme, niin me valhettelemme, ja totuus ei pysy meissä. Kun sydämeni liikahti, se siis valehteli, sillä tiesin, että millä hetkellä tahansa Kuninkaani katoaisi, eikä minulle jäisi mitään käsin kosketeltavaa kertomaan, että olen nähnyt hänet ja että sydämeni on jo kolmasti liikahtanut häneen päin. Ymmärsin, että mieheksi ja naiseksi luominen tarkoittaa sitä, että rakkauden tulee vallita sekä näiden kahden välillä että jokaisen lähimmäisen välillä, ystävän tai vihollisen.

- Mutta Kuningas, änkytin, tiedät karvaat pettymykseni ihmisten parissa. Minun rakkauteni on kerta kaikkiaan kylmennyt.
- Useimpien rakkaus kylmenee -

Muistin Jerikon ympärillä hyljätty savimajat. Ihmiset olivat kerran pitäneet niitä kotinaan, mutta sitten tuli kodista loppu. Maja jäi. Todistuskappaleeksi siitä, että kerran on ollut elämää, kukkia, kameli ja aasi. Nyt ohdakkeet kukkivat piholla, tuuli ulisi ikkuna-aukoissa ja muutenkin tienoo oli aavemainen.

Entä minä ja arka itsetuntoni?

Miten olin Sanaa lukenut ja ymmärtänyt?

Oliko minusta tulossa hyljätty savimaja, jonka polku ajettuu täyteen erämaan jätettä ja hiekkaa?

Vai miksi ympärilläni on niin hiljaista? Ja edelleen: onko hiljaisuus Herrasta vai vihollisesta?

- Ihmiset ovat ahdistuneet. Toiset muistavat, että näin pitääkin olla, koska Sanassani olen näin puhunut. Mutta toiset ovat ymmällään tästä kaikesta. Opetus käy niin moneen suuntaan, eikä uskon tiellä vaeltaja ole selvillä siitä, mihin uskoa.

Viimeiseen ajatuskysymykseesi vastaan näin: Että te yhtä olisitte, minä teissä ja te minussa - että te täydellisesti olisitte yhtä. Sanoin serkulleni Johannekselle, kun hän ei halunnut kastaa minua Jordanissa: - Salli nyt, sillä NÄIN MEIDÄN SOPII TÄYTTÄÄ KAIKKI VANHURSKAUS! Johannes ei ymmärtänyt, että meidän tuli vaeltaa SAMASSA Hengessä valvoen ja rukoillen. Ja jos jompikumpi olisi kompastunut, toisen olisi pitänyt rientää rukouksin tukemaan ja lohduttamaan. Teillä on nyt menossa vakava eriseuraisuus. Ja teidän keskuudessanne on liian paljon kateutta ja juoruilua. Kaikki se vahingoittaa sekä teitä itseänne että minua. Te revitte minun ruumiini pahemman kuin roomalaiset sotilaat, nuo ymmärtämättömät pakanat.

Kuninkaani painoi päänsä käsiensä varaan. Suuret kyynelvet vierivät hänen paljaalle jalalleen. Järkytyin. Minun Kuninkaani itki. Niin minäkin: Kuva ja kaltaisuus kärsi siitä, että alkuperäismalli kärsi. Ja minun sydämeni täytti uudentyyppinen murhe.

- Tyttäreni, menkäämme kirsikkapuistoon, Mirhavuorelle ja balsamilehtoon! Siellä kerron sinulle vanhurskaudesta.

Emme kävelleet. Olimme jo siellä.

Tuoksut tulvahtivat vastaan. Kirsikat olivat kukassaan, apilat puiden juurilla antoivat makeaa tuoksua.

- Kaunis on kirsikkapuu kukassaan. Kimalaiset rakastavat tuota kukkavaahtoa. Kirsikkapuiston isäntä kuitenkin odottaa hedelmää, sillä kukkaa varten hän ei ole ahertanut päivän helteessä. Hän tarkkailee sadon aikana joka puun erikseen. Ja tiedät kyllä, mitä tapahtuu niille oksille, jotka eivät tuota kirsikoita: isäntä ei jää odottamaan seuraavaa kevättä, että näkisi sen kauniisti kukkivan, vaan armotta sahaa hedelmättömän oksan pois puuta köyhdyttämästä. Huomaan, että ajattelet minua armollisemmaksi isännäksi, sillä kerran odotin jopa neljättä vuotta saadakseni satoa Israelin lasten keskuudesta, mutta en onnistunut.

Jatkoimme hiljaisina Mirhavuorelle, sillä Kuninkaani oli niin murheellinen, niin murheellinen.

- Eikö ole ihmeellistä, että mirhan määräsin korpivaelluksen aikana pyhän voiteluöljyn osaksi, jotta siitä öljystä olisi tullut korkeasti pyhä. Ja kuinka ollakaan, tämän tyyppisellä öljyllä kaunistettiin Hadassaa, se on Esteriä kokonainen vuosi, ennen kuin hän astui kuningas Ahasveroksen eteen.

Ja kun Isäni valmisti minulle maallisen ruumiin ja synnyin ihmiseksi seimessä, silloin kaldealaiset tietäjät, jotka olivat myös sikäläisiä kuninkaita, toivat lahjoinaan mirhaa, suitsuketta ja kultaa.

Se kulta oli tarpeellinen Egyptin matkakuluina. Sain myös toisen kerran mirhaa lahjaksi, mutta se meni hieman vinoon, sillä kolmen päivän kuluttua päästin vangit vapaiksi ja sain tuonelan ja kuoleman avaimet haltuuni. Niin täytin lain ja profeetat.

- Katso, tyttäreni! Mirhavuorelta näkee kauas, aina kuoleman tuolle puolen. Ja ymmärrä, että mirhavuorella voi käydä, mutta ei viipyä. Sillä elämän laki on toiminnan ja kuuntelun laki, mutta mirhavuorella ei voi toimia eikä kuunnella, ettei elämä liu'u ohitsesi, etkä pääse enää sen rytmiin kiinni. Elämä on tarkoitettu lahjaksi jokaiselle luodulle, mutta voi, miten väärin useimmat lapseni sen käyttävät. He ovat usein väärin ymmärtäneet sen, mitä tarkoittaa elää elämää. Monet ajattelevat, että elämän tarkoitus on hankkia paljon valmiuksia lähes joka alalle. Toiset arvelevat elävänsä täyttä elämää kartuttamalla omaisuuttaan, jopa yli perheen tarpeen. Ja sisäinen ihminen näantyy ravinnon puutteessa, ikuisuus odottaa ovella, mutta ihmislapsi ei tiedä, kuka hänet perii. Vain kaksi perinnön jakajaa on olemassa: Jumala tai hänen vastustajansa. Oi ihmiset, ymmärtäkää, että kysymys on loputtomasta ajasta. Tämä maan päällä on vain rahtunen, kuin henkäys, kuin virvatuli, joka sammuu hetkessä. Siksi etsikää ensin Herraa ja hänen **vanhurskauttaan**, niin kaikki muu teille annetaan.

Viivähdämme hetkisen tuossa Sanassani.

Kun etsimme Herraa, etsimme samalla vanhurskautta. Ne kaksi siis kuuluvat jollakin tavalla yhteen. Kun löydät Herran, löydät vanhurskauden. Voiko ihminen löytää vanhurskauden? - Kyllä.

Pitämällä rakkauden kaksoiskäskyn. Olemalla kuuliainen minun Sanalleni. Minä annan lahjaksi vanhurskauden. Sitä ei voi ansaita, mutta sen voi omistaa uskossa, kuten Aabraham, kuten Jaakob-Israel siunatessaan poikiaan, kuten sinä, joka uskot, että minä en valhettele. Näen, että olet väsynyt, levähdä vähän, sillä on vielä matkaa balsamilehtoon.

Heräjä pohjatuuli,
tule etelätuuli
puhalla yrttitarhaani
että sen balsamituoksut tulvahtasivat.
Tulkoon puutarhaansa rakkaani
ja syököön sen kalliita hedelmiä. K.v. 4:16

- Tyttäreni, jos vaatteesi tuoksuvat kuin Libanon, jos Herran tuntemisen tuoksu tulvahtaa sinusta, silloin vaellat suoraan vanhurskauden teitä, et mutkittele. Neuvoin kerran Moosekselle, kuinka uhrieläimestä tulee pyhä tuoksu, minulle otollinen. Sen tarkoituksena oli kertoa, että kerran tulee oikea uhrikaritsa, joka tuoksuu taivaallisia. Profeettani kautta sanoin: - Ottakaa mukanne sanoja, palatkaa Herran tykö ja sanokaa: 'Anna anteeksi kaikki rikokset! Ota armoihisi, niin tuomme uhrimulleiksi huulten hedelmät'.

Vanhurskas, joka elää uskosta ja uskon sisällä, on kuin viheriöitsevät öljypuu Jumalan huoneessa, mutta luopiot kompastuvat. Vanhurskauden hedelmä on Elämänpuu. Elämänpuun hedelmä antaa iankaikkisen elämän. Kuka antaa iankaikkisen elämän? Hän, elämän leipä, hän totinen ja viaton Uhrikaritsa, suloinen tuoksu, elämän tuoksu elämäksi ja kuoleman haju kuolemaksi.

- En ymmärrä, kuinka hurskaus saavutetaan tässä synnin ruumiissa.
- Minun tuoksuni elämäksi tulvahtaa silloin, kun pohjatuuli käy. Kun tuuli irroittaa kaiken turhan sinusta, heittää kauas luotasi. Kun tuuli puhaltaa viimaa ja olet kuolemaisillasi tuskaan ja ahdistukseen. Minä kutsun etelätuulen, lämpimän ja elämää tulvillan. Vasta silloin balsamilehdossa on tuoksu, tunnetko sen. Ilman kärsimystä minun nimeni tähden sinusta ei irtoa minun tuoksuani - opetuslapselle ei käy paremmin kuin opettajalle.

Ilman minua te ette voi mitään, vaan te kuolette synteihinne. Kylmään ja rakkaudettomaan maailmaan ja sen ihmisiin on olemassa vain yksi pelastus: lihaksi tullut Sana. Jotta tuokset tulvahtaisivat, tarvitaan Sana minulta: puhalla pohjatuuli, tule etelätuuli, tässä järjestyksessä. Vain koeteltu usko kestää tuulien tuiverruksessa. Älä tavoittele helppoja ratkaisuja; tavoittele minun armoani ja rakkauttani.

- Entä iloa? Entä miten rakkautta voi tavoitella? Eikö rakkaus ole sydämen tila pikemminkin kuin kohde?

- Pappi ja leviitta olivat lain tuntijoita. Heille oli opetettu laupeus. He osasivat TOORAn ulkoa. Ja TOORA kyllä kertoo, miten rakastaa: lähimmäistä niin kuin itseään, mutta se tieto oli heillä pään tietoa. Se ei ollut saavuttanut sydäntä, kuten eivät muutkaan minun sanani. He eivät olleet syöneet sanaa - vain shabattina ihastelleet ja kunnioittaneet sitä.

Samarialainen oli halveksittu, sillä hänen Sanan taitamisensa oli kovin summittainen. Lisäksi hänen esi-isänsä olivat sekoittuneet kaldealaisiin. Rodullisesti hän oli siis epäpuhdas, mutta kuitenkin hän osoitti rakkautta haavoitettua lähimmäistä kohtaan. Saattoi olla, että hän oli köyhempi kuin pappi ja leviitta, mutta kun hänen sydämensä sääli kärsivää ihmistä, hän ei alkanut laskelmoida, pystyykö tuo muukalainen milloinkaan maksamaan hänelle takaisin. Hän toimi. **JA SE LUETTIIN HÄNELLE VANHURSKAUDEKSI.** Mitä pappi ja leviitta alituisilla uhreilla tavoittelivat, sitä he eivät saavuttaneet, mutta samarialainen ei tavoitellut muuta kuin tarttua käsiksi siihen tilanteeseen, mihin joutui yllättäen. Ja Jumalan armo ja siunaus lankesi sekä uhrin että auttajan päälle.

Iloa taas odota! Kun aika on kypsä, se **ANNETAAN** sinulle. Iloa, eikä rakkautta voi ohjata; ne joko tulevat tai sitten eivät.

Israelin Pyhä, Aabrahamin, lisäkin ja Jaakobin Jumala
näet velttouteni, tunnet kipuni sydänelässä.
Armahda minua, joka olen niin monin tavoin
sinun pyhän tahtosi rikkonut.
Tänä päivänä pyydän totisella sydämellä:
tapahtukoon sinun tahtosi minussa!
Anna minun raskaat syntivelkani anteeksi!
Ja jos minun tieni on vaivaan vievä, niin
johdata minut iankaikkisen elämän tielle!
Amen.

KIRKASTUSVUORI HERMON

Shabatti ja ilo

Tulimme synagoogaan. Kuningas astui ryhdikkäänä pyhän lukupöydän ääreen. Vanhemmat eivät tervehtineet häntä. Sen sijaan jokainen tuli suutelemaan kirjakääröä, joka vihdoin ojennettiin Kuninkaalle.

Kun hän avasi kirjan:

- Herran, Herran Henki on minun päälläni, sillä hän on voidellut minut julistamaan ilosanomaa nöyrille, lähettänyt minut sitomaan särjettyjä sydämiä, julistamaan vangituille vapautusta ja kahlituille kirvoitusta, julistamaan Herran otollista vuotta - Ja hän istuutui. Kaikkien katseet olivat naulitut häneen.

- Tänään tämä kirjoitus on käynyt toteen korvienne kuulden . . . Armon ja voiman sanat tulivat hänen suustaan, mutta kansa "suoritti" jumalanpalvelustaan. Heistä ei ollut mieluista kuulla parannuksen saarnaa. He tahtoivat kuulla samaa, mitä olivat vuosisatoja kuulleet ymmärtämättä mitään. Kansa odotti Messiasta, mutta kukaan ei tarkalleen ymmärtänyt, millainen hän olisi. Kukaan ei tutkinut Kirjaa, vaan sitä, mitä kukin tästä Kirjasta ajatteli. Ja niin he eksyivät. Kun Jesajan kirjakääröä lähdettiin viemään takaisin kaikkein pyhimpään, verhon taakse, koko kansa nousi seisomaan. Vanhimmat tulivat jälleen suutelemaan kääröä, ylistyshymnit kaikuivat, mutta samalla hurskaat juutalaiset kerääntyivät Kuninkaan ympärille täynnä kiukkua ja yrittivät tappaa hänet keskellä synagoogaa. Vihdoin koko hampaita kiristelevä joukko raahasi Kuninkaan jyrkänteen reunalle. Juuri kun he olivat työntämäsillään hänet reunalta alas, Kuningas kääntyi ja kulki heidän keskitseen, eikä kukaan enää uskaltanut ryhtyä häneen.

Katselin tapahtumaa taaempaa, oikeastaan uteliaana, enkä kauhuissani. - "Mutta kaikki hänen tuttavansa seisoivat taampana, myöskin naiset, jotka olivat häntä seuranneet Galileasta, ja katselivat tätä."

Yhdessä jatkoimme matkaa. Emme puhuneet mitään. En tohtinut kohottaa katsettani, sillä minä häpesin. Näinkö yksinkertaista siis on pettää Kuninkaansa?

- Se on vieläkin yksinkertaisempaa. Nosta silmäsi vuotta kohti, sinä maan lapsi! Et poikkea toisista vähääkään. Nosta silmäsi ja näe, että Hermonilta virtaa elävää vettä Kinneretiin. Tuo kuva on annettu teille, jotta ymmärtäisitte Pyhän Hengen. Katso, lapsi, viime vuonna Kinneretissä oli niukasti vettä. Koko Israel oli turmion partaalla syystä, ettei Hermonilta virrannut elävää vettä Kinneretiin. Mutta tänä vuonna, jolloin Israelin tämä sukupolvi tuli täyteen ja kaikkialla maailmassa rukoiltiin tämän kansan puolesta, Pyhä Henki sai koskettaa vuorten uumeniakkin ja niin vedet vapautuivat. Oletko pannut merkille, että tätäkin selitetään "luonnollisella tavalla".

Vanhurskaus on rauhan kylvä. Tutki tätä sillä aikaa kun taivallamme paikalle, jossa kolme seuraajaani näki sen kirkkauden, joka minulla oli Isän tykönä ennen kuin maailmaa olikaan.

Muistelin sitä, kuinka itsekkäitä Pietari, Jaakob ja Johannes olivat tuona päivänä: - tehkäämme kolme majaa - sillä heistä olisi ollut suloista pysyvästi jäädä asumaan pyhien seuraan ilman maailman murheita ja ahdistuksia. Ja tajusin, että siinäkin suhteessa olin samanlainen - oiva voi!

- Täällä on hieman viileää, luntakin, mutta olethan tottunut. Nuo paljaat jalat sentään tarvitsisivat paula-anturat, mutta lienet kilvoituksen matkalla, joten . . .

- Kuningas, anna anteeksi raukkamaisuuteni! En tietänyt, mitä olisin voinut tehdä, etteivät he olisi raahanneet sinua.

- Sinä olet saanut käyttöösi minun nimeni, etkä tiennyt?

- Voi, Kuningas, ei tämä ollut ensimmäinen kerta, kun jätän sen tilanteen käyttämättä, jossa voisin sinun nimessäsi ajaa riivaajia, parantaa sairaita, sitoa särjettyjä sydämiä. Minä hukun, sillä olen saastainen.

- Sinä olet hidas sydämeltäsi. Sinä ajattelet enemmän itseäsi ja omaa turvallisuuttasi kuin työnantajaasi.

- Armahda! Tarvitsen voimaasi, tarvitsen Pyhää Henkeä, sillä näin olen käyttökelvoton. Tarvitsen kuulevat korvat ja ymmärtävän sydämen.

Kuningas katsoi minuun kiinteästi. Silloin ymmärsin, että minussa oli vielä liikaa minua ja liian vähän häntä. Mutta miten tulen täyteen, sillä tahto minulla on, mutta aina tapahtuu jotakin, ettei tulosta synny.

- Sinä olet malttamaton, epäuskoinen ja lähellä kadotusta. Älä pelästy, että sanon noin, mutta se on totta. Milloin olet nähnyt varastoitavan Pyhää Henkeä? Minähän olen sanonut:

- lähtekää liikkeelle ja minä autan. Muistathan, että erämaassa tuli koota vain sen päivän manna-annos. Jos joku oli sanalle tottelematon, niin hän näki ylijäämässä matojen ryömivän ja kitkerän hajun nousevan mannasta. Ja kun minä sanoin, että shabattia varten tuli koota kaksinkertainen annos, niin se säilyi. Ja kultaisessa manna-astiassa manna säilyi satoja vuosia. Miten tämä on mahdollista, sinä hidas oppimaan? Siten, että kaikki, mitä taivaassa ja maan päällä tapahtuu, on sidottu Sanaan, joka Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen suusta lähtee.

Äsken synagoogassa näit, miten kansa kunnioittaa Sanaa, mutta samanaikaisesti hylkää Sanan tekijän eli Sanan antajan. Palvelijani Johannes oli niin heikko sanan ymmärtäjä, että hänen piti koko ajan riippua minussa kiinni ymmärtääkseen. Ja siksi hän sai armon selittää Sanan merkitys siinä ilosanomassa, joka Kirjassani on nimetty hänen mukaansa. Hän oli myös toisia oppilaitani herkempi loukkaantumaan, sillä hänellä oli heikko itsetunto. Juuri hänet valitsin tallettamaan sanomaani näitä päiviä varten.

Tiedä, lapsi, että ne päivät ovat ovella.

Minä olen se uutislyhde, ylösnousseitten esikoinen. Tiedä, että TOORA on Uuden Testamentin selitysteos; ilman TOORAA eivät evankeliumit avaudukaan ja päinvastoin.

Olimme tulleet kallion syvennykseen, johon paistoi aurinko ja oli lämmin.

- Nyt avaan sinun ymmärryksesi shabattiin. Ja iloon.

Muistatko, että Shabattia viettää omaisuuskansani tänäkin päivänä orjuuden pesästä, Egyptistä, lähtemisen muistoksi. Seuraava päivä oli happamattoman leivän juhla Herran kunniaksi ja edelleen yhteensä seitsemän päivää. Mutta kahdeksas päivä ja juhla kokous oli uutislyhteen heilutusjuhla Herran edessä. Se oli samalla ensimmäinen pesach, pääsiäinen. Ja muistatko, että Hoorebilla, Egyptistä lähdön jälkeen, shabattikäsky annettiin niin kovana, että joka teki työtä shabattina, hänet tuli hävittää kansasta. Mutta lakiini minä tein lempeämmän käskyn: - Muista pyhittää lepopäivä; kuusi päivää tee työtä, mutta seitsemäs päivä on Herran, sinun Jumalasi shabatti.

Teillä on paljon riitaisuuksia tästä asiasta, koska ymmärrys puuttuu. Shabatti on siis Herran pyhä päivä. Toiset ovat sitä mieltä, että koska Jumala loi maailman kuudessa päivässä ja lepäsi seitsemäntenä päivänä, ihmisen on tehtävä samoin, mutta tuo päivä on HERRAN. Jumala loi ihmisen vasta kuudentena päivänä, eikä hän siis ollut ehtinyt tehdä työtä kuutta päivää, jotta hänellä ja Jumalalla olisi ollut yhteinen lepopäivä. Se kyllä tulee, mutta vasta kun uudet taivaat ja uusi maa luodaan ja jossa iankaikkinen vanhurskaus asuu - silloin luomakunnassa vallitsee lepo ja ylistys, shabatın ilo - oneg shabbath.

Shabatti ei osu lauantaiksi kuin silloin, tällöin, sillä Helluntain vuoksi shabatti on liikkuva. Siksi viikonpäivä ei ole tärkeätä, vaan lepo Herrassa joka seitsemäs päivä.

Shabatteja on Kirjassani eri pituisia: on päivän shabatteja, kahden päivän shabatteja, 7 ja 8 päivän pituisia, vuoden pituisia, 70 vuoden mittaisia, kunnes lopulta päädyimme ikuiseen shabattiin ja lepoon. Shabatin suunnittelimme ihmiselle iloksi, ei taakaksi. Shabatti on tarkoitettu levon, ylistyksen ja virkistyneen ajanjaksoksi.

- Jos sinä pidätät jalkasi sapattia rikkomasta,
niin ettet toimita omia asioitasi
minun pyhäpäivänäni
vaan kutsut sapatin ilopäiväksi,
Herran pyhäpäivän kunnioitettavaksi
ja kunnioitat sitä,
niin ettet toimita omia toimiasi, et aja
omia asioitasi etkä puhu joutavia,
silloin on ilosi oleva Herrassa,
ja minä kuljetan sinua maan kukkuloiden ylitse,
ja minä annan sinun nauttia
isäsi Jaakobin perintöosaa.
Sillä Herran suu on puhunut. Jes. 58:13-14

Maanpäällisen vaellukseni jälkeen minun seuraajani ovat pyhittäneet lepopäiväksään viikon ensimmäisen päivän, sunnuntain. Se on oikein, oikeampi kuin pyhittää lepopäivä Egyptistä lähdön muistoksi, sillä tuo koski vain Israelin heimoa. Pakanat, joille evankeliumi saarnattiin, alkoivat erottaa palvonnan, ylistyksen ja levon päiväksi päivän, jonka aamuna mursin kuoleman vallan, lunastin ihmiskunnan turmeluksesta ja nousin haudasta. Se tapahtuma on synnin turmelemalle ihmiskunnalle iloinen uutinen, hyvä sanoma. Ja ensimmäisen, eli kahdeksannen päivän pyhittämisen Herralle olin määrännyt, kuten huomasi uutislyhteestä, jo yli 3500 vuotta sitten. Tutki tarkoin III Mooses 23:s luku. Se on kirkkain todistus siitä, että oikean "pääsiäislampaan" ja "uutislyhteen" täyttymys on lauseessa: "Ei hän ole täällä, hän on noussut ylös".

Kohta alkaa toinen adventti, 1000-vuotinen levon aika. Silloin kaikkien kansojen edustajat tulevat Jerusalemiin määrättyinä aikoina palvomaan Kuningastaan. Silloin on hyvä olla yhteinen päivä, mutta sitä ennen olette vapaat pyhittämään minkä päivän tahansa Herralle. Mutta muukalainen, joka asuu tässä maassa, noudattakoon maan kalenteria. Todellinen lepo Herrassa ei ole sidottu päivään. Jos te pakotatte toisenne pitämään pyhänä lauantaita, silloin teidän tulee pitää koko laki. Ja tiedättehän, ettei kukaan lakia pysty täyttämään.

Siksi minä tulin - täyttämään lain teidän puolestanne. Shabattina on luvallista ja tulee tehdä hyvää. Hyvän tekeminen on oleellista shabatille, ei päivä. Ja jos tulee vielä epäselvyyttä, muista, että minun Henkeni vuodatettiin seitsemän juutalaisen shabatin jälkeen, ensimmäisenä, eli viidentenäkymmenentenä päivänä. Teidän Jumalanne ei tee erehdystä. Ja vielä: lehtimajajuhlan seitsemän päivän jälkeen on simchat Toraa, ja se on kahdeksas päivä - juhlan viimeinen päivä.

Iloitkaa shabatista, vieläkin minä sanon: - iloitkaa!

Mutta Kirjassani sanotaan myös: - Iloitkaa aina Herrassa!

- Alan aavistaa, että tähän on kytkettynä salaisuus. Mikä shabatti oikeastaan on?

- Onkin. Kun palvelija, joka rakastaa isäntäänsä, tahtoo häntä kaikin tavoin miellyttää, hän aistii mahdollisuuden, mitä voisi tehdä isäntänsä hyväksi. Samoin ystävykset, jotka todella rakastavat toisiaan, pyrkivät olemaan toistensa läheisyydessä niin paljon kuin tehtäviltään ehtivät. Puhumattakaan kahdesta rakastavaisesta. Eivätkö he suorita arkitehtäviään niin

pikaisesti kuin voivat ja niin hyvin kuin voivat, että heidän ilonsa olisi täydellinen kohdatessaan rakastettunsa. Tällainen tulisi ihmislapsella olla suhde shabattiin, kiinteä, iloinen ja lämmin. Kun tulette kohtaamaan shabattia, tulette kohtaamaan minua, sillä shabatti ilman shabatin Herraa ei olekaan enää shabatti, vaan tyhjänpäiväinen lorvailu, mistä ruumiillenne, sielullenne ja hengellenne on enemmän vahinkoa kuin hyötyä.

- Oi Kuningas, nyt ymmärrän. Kun tulemme shabattiin, meillä on kohtaaminen sinun kanssasi. Shabatti ja sinä olette yhtä, niinkö?

- Siksi vaatteenne olkoot puhtaat, mielenne pesty kaikista arkihuolista. Kunnioittakaa tätä kohtaamista. Ja kohtaamisen kruunu on "joka syö minun lihani ja juo minun vereni, hän pysyy minussa ja minä hänessä".

Nämä asiat ovat annetut teille ILOKSI, joka pysyy.

- Mutta, oi Kuningas! käynhän minä shabattina pyhäkössä, ehtoollisellakin. Ja kuitenkin . . .

- Kun syntiesi syvyys sinulle kirkastuu, silloin kirkastuu sinulle myös armo. Ja missä murheesi keskellä alat ylistää Kaikkivaltiaista, EL-SHADDAITA, siellä vähitellen löytyy ilo. Kuuntelin hiljattain, kuinka ystäväsi kanssa muodostitte sävelmää totuuteeni: - Ilo Herrassa on teidän väkevyytenne. Sen illan ympärillä teillä oli ilo, joka tuli syvältä sydämestänne, sillä te iloitsitte totuudesta, ei ulkokohtaisista asioista. Kun murhe tai ahdistus kohtaa, alkakaa aivan vastentahtoisestikin palvoa ja ylistää kolmiyhteistä Jumalaa. Ja näette, että minä olen kansani kiitoksen keskellä. Pahuuden voimien on paettava ylistyksen tieltä. Istuin kallion kolossa kuin Mooses muinoin. En tohtinut edes ajatella, että kerran Herran käsi varjosti Mooseksen silmiä, kun Herra kulki ohi. Sillä ei kukaan, joka olisi nähnyt Herran kasvot, olisi jäänyt eloon . . .

- Saanko vielä kysyä jotakin, oi Kuningas?

- Haluat kysyä Herran kasvoista. Ja olet viime aikoina koettanut ymmärtää, että katsomalla peiliin et näe muita kuin omat kasvosi. Havainto on oikea. Minun kasvoni ovat esim. hotellin emännän kasvoissa. Minun kasvoni ovat eilisen raajarikon kasvoissa, hänen, jonka pyyntöpurkkiin kaivoit agoroita, et shekeleitä. En moiti sinua siitä, sillä tiedän, ettei sinulla ole. Mutta minun kasvoni voit löytää myös vallanpitäjissä ja - vihollisissasi. Kuka tahansa ihastuisi, jos hän näkisi kirkkaat enkelin siivet ja takana itse Majesteetin istumassa valtaistuimella, mutta mitä näky teitä hyödyttäisi. Ilo syntyy siitä, kun voitat itsesi ja ajattelet jokaista kohtaamaasi ihmistä minun lähettämäkseni. Ja kuta vaikeampi asia on, sitä enemmän luotan sinuun. Minulla ei ole muita lähettäjiä kuin heidät, jotka sanovat minua Kuninkaakseen. Voisin tietysti lähettää enkelilegioonia, mutta enkelin osa ei ole iankaikkinen elämä minun seurassani. Sen armon olen varannut kaltaiseksi luoduille, heikoille, hauraille saviastioille, joissa kuitenkin on sanomaton aarre kätkeytyneenä. Kun pysyt minussa, minä pysyn sinussa. Sen suurempaa rakkautta ei ole kuin että valitsee sen, joka ei mitään ole ja tekee hänestä jotakin, joka hyödyttää iankaikkisuuteen asti. Se on rakkautta. Iloista rakkautta. Nämä kaipaamasi seuraavat minun kasvojeni löytämisestä. Ilo siitä, että minä olen sinut lähettänyt ja luottanut sinuun. Ja mistä rakkaus tulee, sen saat sanoa, jos olet ymmärtänyt.

- En ole varma, mutta syntyisikö rakkaus siitä, että ensin olet rakastanut minua. Syntyisikö se siitä, että seuraan kuuliaisesti Kirjassasi antamiasi ohjeita? Mutta toisaalta: olen kokenut inhimillistä rakkautta ja se antaa onnen tunteen, jota ei voi sanoin selittää.

- Tunne. Oletko luovuttanut myös tunne-elämäsi minulle? Jos olet, silloin et juokse tunteiden perään. Täydellinen ilo ja rakkaus on enemmän tietoa kuin tunnetta.

- Oi Kuningas: olenko väärällä tiellä, kun kaipaen niin kovin, että minut otettaisiin syliin, hyväiltäisiin ja kuiskattaisiin korvaan:

- rakastan sinua.

- Rakastan sinua, sinä rehellinen tyttäresi, morsiameni. Eikö minun rakkauteni riitä. Pian saamme olla yhdessä, mutta suurena pilvenä yhdessä riemuitsevien kanssa. Jos minun maallinen vaellukseni päättyi ristille - mitä seuraajani odottavat? Luottakaa jo siihen, että iloinen tulevaisuus odottaa uskollisia. Ilman tätä uskoa ette kestä.

Kuninkaan puhuessa minun sydämeni liikahti jälleen häntä kohden ja minut täytti sellainen rakkaus, että olin sulaa siihen. Mutta Hebronilta solisi raikas, jäinen puro, matkallaan shabattiin, Kinneretin järveen. Ja minun oli niin autuas olla . . .